

“Nehr-ul Bârid” Mülteci Kampı Krizini, Lübnanlı Müslümanlara ve Filistinli Mültecilere Yüklemeyi Hedefleyen Kışkırtma Kampanyası

İki seneden beri ve Lübnan’daki siyasi krizin kızışması ile birlikte, iflas etmiş rejimin güruhları, yeni otoriteyi devirmek amacıyla inisiyatif dizginlerini geri elde edinceye dek, güvenlik durumunu sabotaj etmek üzere tüm gruplar içerisinde bir fitneyi körüklemek yoluyla girişimlerde bulunacağı söylentisi dolaşmaya başladı. Bunun üzerine hükümet, herhangi bir şekilde askeri bir operasyonun ortasına dalması imkânsız olduğu halde orduyu, politik, psikolojik, fırkacılık ve milliyetçilik tuzakları ile dolu bir savaşa sürükleyerek birdenbire sakındığı şeyin içerisine düştü.

Hükümet’in bu kararına, “gidişâtın, varlığına ve rolüne yönelik gerçek bir tehdit boyutuna varması halinde, bu Nasrânînin eli-bağlı durmayacağı” uyarısında bulunarak ayrıcalıklı fırkacı bir üslupla “muhâlefet” ve “hükümet” liderlerinin kışkırtma kampanyası eşlik etti. Nitekim bu kışkırtma, güvenlik dışı dosyaları ve herhangi bir güvenlik eylemi suçlaması olmayıp sırf görüşleri nedeni ile suçlanan şahısları da kapsasın diye güvenlik birimlerini, tutuklama ve soruşturma kapsamını genişletmeye sevk edecek bir boyuta ulaştı. Zira Nehr-ul Bârid mülteci kampı sakinlerinin yaşadığı trajediye dikkat çeken beyannameleri dağıtarak görüşlerini ifade etmelerinden dolayı tutuklanan **Hizb-ut Tahrir**’in üç şebabı bunlardandır. Oysa bilinmektedir ki insan hakları örgütleri, nispeten de olsa, bu trajediye karşı uyarıda bulunarak seslerini yükseltmişlerdir. Şimdi krizin dördüncü haftasına girilmesi ile bu çıkmazdan ötürü kurban edilen bazı gruplar gözler önüne serilmiştir:

Birinci kurbana gelince: Ordu mensupları ki sırf askeri cepheleşmeyle halledilmesi mümkün olmayan bir sorunun çözümü için siyasi karar sahiplerince savaşın içine atılmışlardır. Üstelik kriz şu ana kadar çözülmemiş, çözüm yolunda hiçbir somut adım atılmamış, bilhassa kuzeyde olmak üzere, birçok aile yok edilmiş, nicelerinin ocakları söndürülmüştür. Muhâsebemiz; her tür sorumluluktan ve hikmetten uzak olarak, plânlayan, yönlendiren, emirler yağdıran ve kimilerini kimilerine düşüren siyâsi tabakanın en üst katına yönelik olmuştur ve olacaktır. Zira mülteci kampı krizi kötü idare edilmiştir. **Dolayısıyla ordunun, bencil fitne akıntılarına ve çıkarıcı çekim alanlarına itilmesini istemiyoruz.**

İkinci kurbana gelince: Onlarcası öldürülen, yüzlercesi yaralanan ve geriye kalan on binlercesi de sürgün ve karşılıklı bombardıman ile ateş çemberi altında bırakılarak darmadağın edilen Nehr-ul Bârid mülteci kampı sakinlerinden on binlercesidir. Tüm bunlardan sonra bir de işitiyoruz ki Lübnan siyâsi tabakasının önde gelen isimleri, Feth-ul İslâm sorumluluğunu bu zavallı insanlara yüklemektedirler. Oysa geçmişte de harap-bitap oldukları halde onların arasında, silahlı bir grup bulmak için onlara karşı tâcizde bulunulmuştu. Gariptir ki krizin sorumluluğu yine onlara yüklenmekte ve meselenin kızışmasına engel olamayan resmî kurumların aymazlığı göz ardı edilmektedir.

Üçüncü kurbana gelince; o da, mülteci kampı hayaletinin Lübnan semâlarında dolaşmasından ve uyarısından kaynaklanan fırkacı yoğunluğu seyretmek için harcanan çabalar. Nitekim Siyâsi tabakanın elebaşları; Lübnan halkının muhtelif kesimleri arasında, bu krizin taşıdığı patlama risklerini bertaraf etmek için gayret göstereceklerine, onlardan bazıları, Nasrânîleri Müslümanlardan korkutmaya yönelirken, diğer bazıları da Müslümanların cemaatlerini, cemiyetlerini, kuruluşlarını ve faaliyetlerini baskı altında tutmaya teşvik ettiler. Oysa İslâmî kuruluşlar, hareketler ve liderlikler bütünüyle, Feth-ul İslâm grubunun, ordu mensuplarını öldürme, mülteci kampı sakinleri arasına, evlerine ve mülklerine sızmaları fiilini reddetmişlerdi.

Bu tür kışkırtma kampanyalarına alışık tellalların; Amerikan politikasına bağlantılı semboller şeklinde ve “Terörizme karşı savaş” adı altında İslâm’a ve Müslümanlara karşı savaşmaya yönelik Amerikan politikasının kuklası rolünde olduğu için Suriye rejimine sadâkati kınayan ötekiler şeklinde bölündükleri ifşa olmuştur.

Gerçek şu ki Hükümet’e baskı yapmaya dönük bu medya kampanyası; görüş, delil ve iknâ araçlarından başkasına tevessül etmeyen dâvâ adamlarına yönelik kötülüklerini artırsın diyer. Muhakkak ki bu medya kampanyasının ve hemen ardından yalnızca görüş sahibi olanlara karşı başlatılan güvenlik operasyonlarının durdurulmamasının birincil sorumluluğunu bu Hükümet taşımaktadır. Dahası Hükümet, ülkenin tüm sâkinleri arasında dolaşan fitneyi bertaraf etmek için sarf edilen tüm çabaları boşa çıkarması bakımından popülist yoğunlaşma riskinin şiddetlenmesinden de sorumludur.

وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ “Kötü tuzak sahibinden başkasının (başına) geçmez.” [el-Fâtır 43]